

Mandolina

Jest to mały instrument strunowy z rodziny [lutni](#)

Wykształcił się w XVIII wieku we Włoszech i Niemczech z XVI-wiecznej mandory (lub mandoli, więc słowo to oznacza „małą mandolę”).

Korpus rezonansowy mandoliny ma kształt przeciętego migdała i jest dość wypukły. Na dość krótkiej szyjce z metalowymi progami na podstrunnicy montowane są cztery pary metalowych strun nastrojonych tak jak [skrzypce](#). Charakterystyczną techniką gry na mandolinie jest [tremolo](#) uzyskiwane przez szybki ruch kostką.

W okresie [baroku](#) utwory na mandolinę pisali we Włoszech, Francji i Niemczech wybitni kompozytorzy, jak np. [Antonio Vivaldi](#), który pozostawił po sobie m.in. koncerty mandolinowe. Popularność mandoliny w Europie rosła tak, że w XIX wieku stała się ona jednym z ulubionych instrumentów amatorskich (np. we Włoszech wykorzystywana była jako instrument akompaniujący serenadom). W XX stuleciu po mandolinę najchętniej sięgali twórcy różnych stylów muzyki popularnej, takich jak country, bluegrass czy rock, a choć nie znalazła trwałego zastosowania w orkiestrze, usłyszeć ją jednak można np. w *XVIII Symfonii* [Gustava Mahlera](#) czy balecie *Agon* [Igora Strawieńskiego](#).

Ciekawostki:

- Jedne z najstarszych zachowanych do dziś mandolin wyszły spod ręki Stradivariusa w późnym XVII wieku.
- [Ludwig van Beethoven](#) napisał przynajmniej sześć utworów na mandolinę, z których cztery (z akompaniamentem fortepianu) zachowały się do dnia dzisiejszego.

W XX stuleciu jednym z kompozytorów, którzy wykorzystywali w swych dziełach brzmienie mandoliny był [Kazimierz Serocki](#) (np. *Impromptu fantasque*)